

Vasten

Wat een mooi thema om het nieuwe jaar mee te beginnen. Vasten, het is weer helemaal “in”. In onze tijd van grote welvaart klinkt het woord ‘vasten’ menigeen positief in de oren. Het is goed om te laten zien dat je even afstand kan doen van je leven in welvaart, om je meer te richten op God. En ook om van jouw overvloed te kunnen delen met anderen.

Het is natuurlijk wel de vraag of deze positieve stemming ook resulteert in een gepraktiseerd vasten. Want zodra het vasten in verband wordt gebracht met verplichting en boetedoening, zal het voor velen een negatieve klank krijgen.

Het kan ook zo gemakkelijk iets uiterlijks worden. Zo van: “een wijntje?” ‘Nee, dank je, ik drink nu geen alcohol, wij vasten een aantal dagen’. “O, goed van je, een sapje dan maar?” Tja, waar doe je het dan precies voor.

In het Oude Testament wordt het vasten vooral in verband gebracht met verdriet én berouw. Maar de uiterlijke vorm ervan wordt door de profeten al sterk veroordeeld. Lees in Jesaja 58 de bekende tekst: ‘Zou dat een vasten zijn dat Ik verkies... dat iemand het hoofd buigt als een riet en zich met een rouwkleed neerlegt in het stof... Is dit niet het vasten dat Ik verkies: misdadige ketenen losmaken ... je brood delen met de hongerige...’

Voor God is recht doen belangrijker dan een houding van vasten, die tot uiterlijk vertoon kan worden.

En toch...

In het Nieuwe Testament lijkt het vanzelfsprekend dat de gemeente bidt én vast bij het nemen van belangrijke beslissingen. Bidden doen wij ook wel, maar vásten? Ik heb nog nooit een oproep daartoe gelezen in ons kerkblad. Ik doe het zelf ook niet, eerlijk gezegd. En misschien ligt daar wel het grootste pijnpunt. Want leeg, echt léég worden voor God en je zo helemaal van Hem afhankelijk te weten, dat is nogal een stap. Daar kan een dag helemaal vasten je vast goed bij helpen.

Misschien kan dit nummer van *WegWijs* helpen om toch die stap te zetten.

Katrien Janssens-Salomons, voorzitter Bijbelstudiebond

*om je meer te
richten op God*

